

naar de oostkust werd een marteling. Het voetpad werd niet gevonden – na een week waren de voeten van de militair die de zender droeg (die woog ca. 20 kg), ‘*just like lumps of raw meat*’, aldus de dagaantekeningen van een van de twee Britse genie-officieren.¹ Van de *jungle*-schoenen welke men had meegekregen, bleken verscheidene niet te deugen – één lid van de *party* bereikte de oostkust op blote voeten, een tweede moest het allerlaatste gedeelte van de tocht op handen en voeten afleggen. De *party* werd met succes afgehaald maar alle leden moesten op Ceylon in een ziekenhuis worden opgenomen, lijdend aan ernstige infecties die gevolg waren van het feit dat zij met onvoldoend beschermde voeten door poelen hadden moeten waden waar het water door ratten besmet was.

★

Een week na de landing op Simaloer, op 14 mei '44, werd een Britse geheime agent door de Britse onderzeeboot die op Simaloer de daar ingezette *party* moest afhalen, aan land gezet op het eiland Weh waarop Sabang ligt – nadien werd niets meer van hem gehoord. Vermoedelijk is ook hij door de Japanners terechtgesteld.

★

Op 22 juni '44, een kleine maand na de terugkeer van de *party* die Simaloer had bezocht, werd een *party* van acht door een Britse onderzeeboot bij Medan aan land gezet: vijf militairen van het Korps Insulinde, o.w. de luitenants W. H. van Eek en H. P. Witkamp en de sergeant B. W. Lefrandt, en drie Chinezen. Deze operatie was de rest van een veel grotere, waarbij men drie *parties* aan land had willen zetten om, vooral in contact met Chinezen, de grondslag te leggen voor de wijdvertakte illegale organisatie waaraan *SOE* behoefte had.

Van Eeks *party* had opdracht, in elk geval twee Chinezen mee terug te brengen die zouden kunnen meedelen wat voor legitimatiebewijzen en distributiepapieren op Sumatra nodig waren. De *party* was de eerste die

¹ Aangehaald in a.v., p. 146.